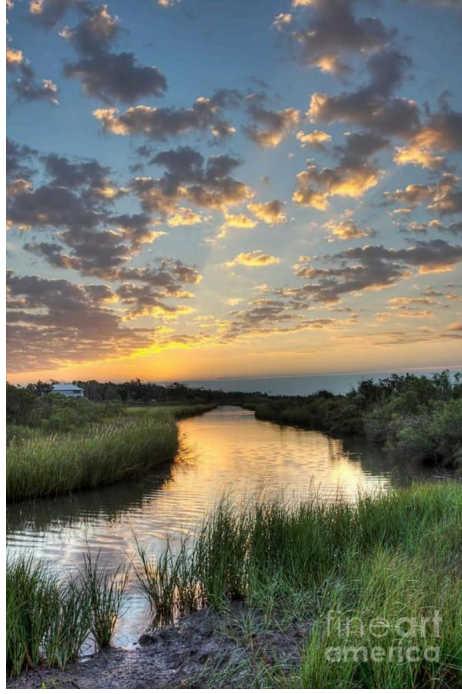

Kalemin de Düşmüşken Diline

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 28 Mart 2025

Temkinli bir düşün, bayım
Ve evet, sezilerimden çıktım ben yola
Belki de yoldan çıkmamak adına
Bağdaş kurduğum şiirlerin hurafelere eşlik ettiği
Olsa olsa şehrin efsanelerinde salınan
Tembihli yüreğimin semasında
Arsızca sevgiyle salındığım.

Kurak olsa ne ki heceler?
Hecelediğim vasıfsızlığım
Ah, sevmelerden sabıkalı sefil ruhum
Elbet münazara ettiğim kalemin de düşmüşken
Diline...

Pervaneyim yürekte saklı körfeze
Bir su damlası isem
Kuruyan istemsiz...
Bir dalganın pervasızlığında
Sökün eden varlığım nasıl da kimsesiz...

Hüzünse verdiğim dilekçe
Yüzüme gözüme bulaştırdığım aşkın
Verdiği hükümde.

Koyudan gizleri gecenin...
Ah, sevginin çeperinde yüzümde açan güller:
Gül mizaçlı benliğimde saklı binlerce yıldız
Nasıl da sevdiğime eşlik eden onca pervasız
Dehliz ki içinde dönendiğim
Muteber bir fasılsa rahmeti evrenin
Farkındalık kazandığım bir şiirin öncesinde
Kaleme aldığım yüzlerce hikâye
Makûs talihime el pençe divan durduğum
Kurak gönüllerde otağ kurduğum...

Sevgili bayım,
Semazen ruhunda yalnızlığın
Ah, heceler tokuşturduğum
Gecenin de manivelası
S/özlendiğim o yaldızlı yol ki
Başına sonuna koyduğum Nisan taşı
İçinde biriken rahmeti ve haşmeti
Bitimsiz sözcükler uğruna
Harcadığım koca ömrün de girdabı

Varlığıma delalettir her şiir
Yakardığım Mevla'm ve semiren şu sahipsiz iklim
Elbet evrenin seferberliğinde sevdim
Ben sizi hem de ölesiye
Öylesine yanan ateşlerden farklıdır mizacım
Bitimsiz nazım niyazım
Ah, hele ki kabul göreyim Rabbin nezdinde
Varsın sevmeyiniz siz beni.